

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De correctione fraterna & remittendis semper
iniuriis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

II. PUNCTUM.

SED silendo premes illum ira imperium, à quo
premeris loquendo: sique damnum impedi-
as, quod loqua importaret.

Cum enim agatur potissimum de illo na-
turae imperio, quo iratus irae causas prosequi-
tur & impugnat, certe quemadmodum non
nisi loquendo causas illas insectetur, sic plane
si loqui desinat, desinet ab instituta prosecu-
tione, quæ non aliter peragitur quam loquen-
do, ut dictum est: ac proinde etiam cessabit
ille naturæ imperius, qui ob id unum excita-
tus erat, ut injuriæ vel iracundia causas inse-
ctareret. Secundum ligna sylva sic ignis exarde-
scit, inquit Sapiens, & secundum virtutem ho-
minis sic iracundia illius erit: & secundum sub-
stantiam exaltabit iram suam: Quasi dicat,
tantò magis aut minus iracundus commove-
retur, quantum ex ira loquitur; tum verò mi-
nus ex ira loquitur, quantum minus iræ causas
insectetur, siue dū cessat loqui, cessat irasci.

Quod quidem alio Sapientis dicto aperte
confirmatur: Cum defecerint ligna, extingue-
tur ignis: & suurrone substrato, iurgia conque-
scens. Ligna enim iræ, sunt verba, sunt sulari,
murmura, clamores & indigationes, qui-
bus sublati, ira tollitur. Unde Apostolus: Ira,
& indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur
à vobis, cum omni malitia, id est, simul omne
ira malitiam tollis. O quale silentij bonum,
quo uno tollitur omnis iræ malitia!

Prota. 26.

Eph. 4.

III. PUNCTUM.

SIC igitur, qui loquendo vinceris, silendo vin-
ces, Dum sic premes iræ imperium, à quo

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Correptione fraterna, & resistendis semper iniuriis.

VERITATES PRACTICÆ.

Si quis corripi noluerit, hoc ipso magis est
corripieandus.

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 16. Vbi de hoc
exprosè præcepto Domini: potestque Veritas con-
venire Correptionem activa quam passiva. Id
est, si aquæ desur & acceptatur.

Quia verò qui corripitur, timet se co-
temperare, nūm suggestenda hæc Veritas:

Aut amandus tui contemptus & te contem-
nenti congaudendum: aut non amanda
Charitas, quæ congaudet Veritati,

In hac 1. p. Feria 6. hebdomada 3. post Pascha.
Atque ut modus servetur in corripiendo,
necque qui corripit inferiorem, audacius ar-
gat,

præmeris; & illud cavebis damnum, quod
certè inde impenderet, nisi caveretur.

Vince amore, & silentio malum, inquit san-
ctus Basilius, & cogita de te periculum fieri, an
Deo per patientiam adhærens, sed per iram in ad-
versarii partes inclines Audi David dicentem, Ps. 38.
dum confiteret peccator adversum me, non irrati-
tatus sum aut ultius, sed surdus factus, & humili-
atus sum, & silui à bonis. Hinc illud scitè di-
ctum à Sapiéte; se sufflaveris in scintillam, qua-
signis exardebit; & si expueris super illam, ex-
tinguetur: utraque ex ore proficiuntur. Tum
nempe sufflatur in scintillam, cum quis ex ira
loquitur & iræ sua causas profert: supra scin-
tillam verò expuis, cum vel contemnuntur
iniuriæ seu quævis alia irascendi incétria; vel
si animum commovere incipiunt, statim silé-
tio reprimuntur. Hæc autem utraque, nempe
loqui vel silere, ex ore proficiuntur, id est à
nobis pendent, non sic, in vitiis & nolentibus
nobis producentur, sicut primi motus natu-
ralium appetitionum animi; quamobí major
est nostra culpa, si non filemus, quam si
non irascimur, quia illud magis est in nostra
potestate cum Dei gratia, quæ id etiam à no-
bis exigit. VIDE UT SILEAS. Hoc primum Is. 17.
ad viatoriam de hostibus reportandam Regi
Achaz à Domino commendatur. Vide in 3. p.
Dominicam 5. Ubi hæc exhibetur Veri-
tas:

Hoc ipso est ira iniustior, quod nullumquam
irascenti sua ira videtur iniusta.

gat, opportunè occurrit, quod ex craftina profertur Feria: Q VI A U D A C I U S, &c.

Quod si quis timeret, ne sine sua etiam culpa, infensum libi reddat quem corripit: tunc Optabilius bonum bellum, quam mala pax.

In 3. parte, Sabbato hebdomada decima.

ETIAMSI aliquando non speretur fructus, tamen tentandum.

Opportune impunitē.

Sabbato hebdomada undecima.

Pro remittēndis semper injuriis.

Si semel sunt condonandæ iniuriæ, sunt semper condonandæ.

Vel nullas unquam recte voles condonare, vel semper omnes condonare voles.

In 4. parte, Feria 5. hebdomada 16.

Quidquid profers ne parcas aliis, contrā te profers, ne parcat tibi Deus.

In eadem 4. parte, Dominica 21. Vbi q[uo]d alia his conformia.

Sicut pauci dimittunt suis debitoribus, ita & paucis sua dimittuntur debita.

In 3. parte, Feria 6. hebdomada 6.

FERIA QVARTA. CHRISTVS ADIVRATVS A Caypha proficeretur se filium Dei.

Et princeps sacerdotum ait illi: adiuro te per Deum virum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei; dixit illi Iesus, tu dixisti. Matth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Qui audaciūs loquitur inferiori, timidiūs Superiori loquetur.

RATIO EST. Quia qui audaciūs inferiori loquitur, nimis se timeri appetit.

Sed qui nimis timeri vult ab inferioribus, nimis & Superiori timeret. Et timidiūs illi loquitur.

Ergo qui audaciūs loquitur inferiori, timidiūs Superiori loquetur, Quod licet in quibusdam casibus valere possit; in multis tamen damnum est & cavendum.

I. PUNCTUM.

CUM ex falsis testimoniis contra Christum prolatis, nihil nisi fallum & inane concludi videret Cayphas ad eius condemnationem; ex cogitavit malitiose hanc viam eliciendæ ab eo veritatis: Adiuro te, inquit, per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei. Poterat Christus Dominus non respondere, vel non nisi contemprim, & ut Supremus Judge poterat spectare Cay-

pham tanquam inferiorē, & ipsum judicare ut arrogantem & iniquum. Poterat verò etiam ipsummet considerare ut suum superiorem, & tanquam homo circumdatuſ infirmitatibus, poterat timidiorem se præbere, & vereti quod accidit, si se manifestaret prout jubeatur, ne inde Adversarii acciperent occasionem sui condemnandi.

Verum sive ob reverentiam Divini Nomini, quod interponebatur, sive ob Veritatis cultum, sive ut nos doceret neque audaciūs agere cum Inferioribus, neque timidiūs cum Superioribus, sic sapienter respondit, ut nec inferiorem contemneret, nec superiorem nimis timeret. Tu dixisti, inquit, Veruntamē dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem & dextris virtutis Dei. Evidenter in nubibus celi: Quasi diceret, ita est ut dicis, sum Filius Dei, sed quia nihil modo videtis, quod sit conforme huic meæ dignitati, videbitis aliquando, cum tempus accepero; Nunc est tempus meæ abiectio[n]is, tunc erit meæ clarificatio[n]is, & quem modò iudicatis, iudicij vestri iudicem futurum expectate. Quo in loquendi modo, vides quam modestus esset

R 2

& alie-